

Drietomské zvesti

Noviny obce Drietoma - www.drietoma.sk - NEPREDAJNÉ č. 1 - jún 2017 ROČNÍK VII.

Drietomské bradlo v Nature 2000

Dňa 24. apríla 2017 sa v Drietome konalo stretnutie s pracovníkmi Okresného úradu Trenčín - odboru starostlivosti o životné prostredie, Chránenej krajinskej oblasti Biele Karpaty a majiteľmi dotknutých pozemkov na Ostrej Hôrke. Témou stretnutia bol zámer zaradiť lokalitu Drietomské bradlo do národného zoznamu

území európskeho významu, čím sa toto územie stane súčasťou európskej sústavy chránených území Natura 2000. Doteraz sme na Ostrej Hôrke od roku 1965 mali chránený krajinný útvar, ktorý je významný tým, že sú na ňom veľmi dobre a názorne odkryté súvrstvia „karpatského keupra“, a to pestré bridlice, kremité pieskovce až kremence a súvrstvia rétu, tvorené bridlicami a vápencami. V navrhovanej zmene sa chránená lokalita Drietomské bra-

dlo rozšíri o pasienok vľavo od útvaru, na ktorom sa nachádzajú biotopy európskeho významu – porasty borievky obyčajnej (viď foto) a živočíchy kunka žltobruchá a priadkovec trnkový (viď foto). V priebehu času došlo k rozšíreniu stromov a kríkov a samotná pasienková časť sa zmenšila o viac ako 2/3, starostlivosťou o toto územie by sa pasienok mohol obnoviť v celej svojej kráse, ako si ho mnohí pamätáme z nie tak dávnej minulosti.

(mh)

Ján Pettko

(1812 - 1890)

Ján Pettko, prvý slovenský profesor geológie, sa narodil 16. novembra 1812 v Drietome. Po ukončení základného školského vzdelania a gymnázia študoval na evanjelickom lýceu v Bratislave, na právnickej fakulte v Prešove a na Banskej akadémii v Banskej Štiavnici.

Po ukončení vysokoškolských štúdií sa uchádzal Ján Pettko u Hlavného komornogrófskeho úradu v Banskej Štiavnici o zamestnanie v niektorej hute, aby nadobudol prax. Vo svojej žiadosti uvádzal znalosť nemeckého, slovenského, maďarského, latinského, francúzskeho a anglického jazyka a je iste pozoruhodné, že v poradí znalostí jazykov uvádzal Ján Pettko za úradným – nemeckým jazykom najprv slovenčinu a len potom maďarčinu (z toho vyplýva, že jeho materinským jazykom bola slovenčina). Hlavný komornogrófsky úrad v Banskej Štiavnici ho 7. novembra 1839 prideliť do štátnej huty v Kremnici, o rok neskôršie ustanovili Pettku za skúšobného adjunkta. Zanedlho požiadal o miesto sekretára v Smolníku, a v nasledujúcom roku za praktikanta v uhorskom oddelení viedenskej Dvornej komory.

V roku 1842 ho vyslali ako iniciatívneho a schopného geológa do Viedne na prednášky banského radcu Wilhelma von Haindingera, ktorý ho odporučil ako zdatného a schopného odborníka na uvoľnené miesto prednášateľa na Banskú akadémiu do Banskej Štiavnice. Dňa 15. septembra 1843 menovali Jána Pett-

ku za zástupcu profesora a vedúceho Katedry mineralógie, geológie a paleontológie. V tejto funkcii pôsobil až do roku 1847, kedy ho menovali definitívnym profesorom s titulom banského radcu. Bol vážený a obľúbený, vysoké vzdelanie a bohaté odborné vedomosti zostali v trvalej pamäti jeho poslucháčov.

Jeho odborná publikačná činnosť sa začínala prakticky až po menovaní za definitívneho profesora. Geologické výskumy robil nielen v širšom okolí Banskej Štiavnice, ale aj v iných vzdialenejších oblastiach. Napríklad v roku 1852 vykonal podrobný geologický prieskum v okolí Malaciek, Častej, Smoleníc, Senice a na Žitnom ostrove. Veľmi hodnotné sú aj Pettkove zbery, z ktorých časť sa zachovala a nachádza sa v zbierkach geologického oddelenia Slovenského banského múzea v Banskej Štiavnici. Vykonal kus priekopníckej práce pre poznanie geologických pomerov v Kremnicko-štiavnickom pohorí. Jeho geologická mapa z tejto oblasti je vlastne prvou farebnou geologickou mapou zaznamenávajúcou geologické pomery tejto oblasti. Jeho ďalšie geologické mapy sú svedectvom jeho rozhladu a precízneho prístupu k detailnému štúdiu geologických pomerov, aj keď geologické útvary zakresľoval do nevyhovujúcich topografických podkladov.

Ján Pettko odišiel na vlastnú žiadosť v roku 1871 do výslužby a zároveň na to mu bolo za jeho prácu vyslovené najvyššie uznanie. Zomrel 26. októbra 1890 a je pochovaný na evanjelickom cintoríne v Bratislave. Jeho pamiatku si slovenskí geológovia uctili odhalením pamätnej tabule v jeho rodisku, v Drietome, dňa 24. októbra 1965. Tabuľa sa pôvodne nachádzala na budove kaštieľa – vo výklenku pod erbom Bedřicha Chorinského a Filomény Niczkej, počas vonkajšej rekonštrukcie kaštieľa bola premiestnená a dnes sa nachádza pred vstupom do budovy základnej školy. Pamätná tabuľa nášmu rodákovi bola odhalená aj v roku 1968 pod strmým bralom Szabóovej skaly v Hlíniku nad Hronom. Slovenská geologická spoločnosť na znak úcty vyhlásila rok 2012, pri príležitosti jeho 200. výročia narodenia, za Geologický rok Jána Pettku.

(mh)

ZO ŽIVOTA SENIOROV V NAŠEJ DRIETOME

Organizácia Jednoty dôchodcov v našej obci má už sedem rokov. Tak ako za túto dobu pretieklo Drietomicou vďaka vode, tak aj činnosť našej organizácie bola bohatá. Poznávali sme mestá, dediny, hotely, ubytovne, kúpeľné miesta, pamätihodnosti, múzeá, galérie a pod. Nechcem bilancovať a spomínať všetko, čo sme pri našich cestách zažili. Chcem len upriamiť pozornosť na skutočnosť, že všetko, čo organizujeme, robíme pre skvalitnenie jesene života našich členov. Pre nás, ktorí sme už vo veku, kedy sa cítime, alebo ako nás vníma mladšia generácia - za „neproduktívnych“. My to však tak neberieme a aj keď sme v pokročilom veku, myslou sme ešte stále vitálni. Aj napriek zdravotným problémom, častejším návštevám lekára a užívaniu tabletiiek na utíšenie bolesti po operáciách, bolestí svalov a kĺbov, vieme sa oduševniť pre akúkoľvek činnosť či zábavu.

Nedávno sme sa zúčastnili na akcii „Deň Zeme“, kde sme i napriek nie ideálnemu počasiu poupratovali odpadky po spoluobčanoch, ktorí si ešte neuvedomujú, že životné prostredie si treba chrániť a slovo ekológia je žiaľ pre nich neznámy pojem. Tejto brigády sa zúčastňujeme pravidelne každý rok. Máme pocit, že sme pre svoju obec urobili prospešnú vec. Po zhodnutí tejto akcie v klubovni - pri kávičke a čaji sme skonštatovali, že v Drietome ubúda nepotrebných odhodnených vecí, čo je dôkazom toho, že väčšina obyvateľov si začína uvedomovať potrebu separovania odpadu.

A čo sme ešte zažili? Navštívili sme divadelné predstavenie v Trenčíne, každý mesiac máme možnosť zúčastniť sa spoločenského posedenia spojeného s tancom v ODE v Trenčíne. Cestovali sme vlakom na kávičku do Košíc, obdivovali sme Štrbské a Popradské pleso vo Vysokých Tatrách. Naši seniori sa zúčastnili relaxačno-rekreačných pobytov v kúpeľoch Čiž, vo Vysokých Tatrách, Dudinčiach, Trenčianskych Tepliciach a v Nimnici.

Spomeniem i športovú činnosť. Naši členovia sa zúčastnili na krajských športových hrách v Novej Dubnici, kde v zložení Helena Kotrhová, Emília Spačková, Dušan Pelech a Vladimír Pelech reprezentovali našu organizáciu a boli úspešní. Dušan Pelech vystriedal a Emília Spačková v hode granátom obsadila 2. miesto. 20. júna v Novej Dubnici si to svojou účasťou zopakujú v ďalšom ročníku.

Úspech majú aj poznávacie zájazdy. V minulom roku sme boli poznávať Prahu a pre veľký záujem organizujeme výlet do Prahy aj tento rok, a to už 22. - 24. mája.

Dňa 21. júna bude u nás NTZ – náučno - turistický zraz seniorov z trenčianskeho okresu. Pri tejto príležitosti chceme spropagovať našu krásnu obec. Chceme sa pochváliť krásnou prírodou a preto sme zvolili niekoľko turistických trás, napr. do Žrnového a Brúsneho. Pre menej zdatných organizujeme vychádzku po Drietome, počas ktorej sa zoznámia s podnikateľskými aktivitami, prezrú si malé podniky, väčšie firmy a prevádzky na území Drietomy. Chceme ukázať hosťom starý vidiecky dom, kaštieľ, našu klubovňu, posilňovňu mládeže a denný stacionár pre dôchodcov. Turistický zraz ukončíme v kultúrnom dome dobrým obedom a krátkym kultúrnym programom, v ktorom vystúpia okrem seniorov aj žiaci zo základnej školy.

Týždenný pobyt v chorvátskej Cirkvenici si užijú naši seniori od 7. júla. Plánov do budúcnosti máme veľa a dúfam, že sa nám ich aj podarí

zrealizovať. A to nielen vďaka organizačnému výboru, ale aj vďaka ľuďom, ktorí sa aktívne podieľajú a pomáhajú pri organizovaní jednotlivých akcií. Sú ochotní priložiť ruku k dielu a tak napomáhajú k úspešnému zvládnutiu akcií našich vlastných, ale aj akcií poriadaných obecným úradom. Chcem všetkým týmto ľuďom (a nie je ich málo) poďakovať za pomoc, podporu a povzbudenie, bez ktorých by naša organizácia nebola taká úspešná a nemala také dobré meno medzi organizáciami JDS v našom okrese. A na záver chcem vyzvať našich členov, ktorí ešte nenašli odvahu, čas alebo pre iné prekážky sa doteraz nezapojili do našich aktivít- PRÍDTE MEDZI NÁS! Klubovňa je pre vás otvorená každú stredu od 14.00 hod. – RADI VÁS PRIVÍTAME!

Mgr. Dušan Medvecký, predseda 29. ZO JDS Drietoma

Poznámka redakcie: My Vás nepovažujeme za neproduktívnych, práve naopak, a veľmi si Vás všetkých vážime.

O MOJOM OTECKOVI

Môj otecko sa volal Ludovít. Narodil sa v roku 1925 v Trenčianskej Turnej a tam aj býval. Bol to jeden milujúci a milovaný človek. Mal veľmi dobré srdce. Ako sme ho mali radi doma, tak ho mali radi v práci. Sršal humorom. Keď sme bývali v Trenčíne, neraz sa stalo, že prišla nejaká suseda či sused a hovorí: „Som akási nahnevaná, idem k vám. U vás sa aspoň zasmejem.“ Pamätám si, ako ku nám susedia radi chodili. Boli sme chudobní, ale zato nás mali radi. Veľa krát sme dostali - my deti - aj nejaké oblečenie od susedov, čo sme si nesmierne vážili. A ako sme sa hrávali s oteckom? Keď sme bývali v Turnej, otecko sa s nami hrával na skrývačku. On vždy vynášiel takú skrýšu, že ten, ktorý hľadal, mal problém nájsť toho, ktorého otecko skryl. Hrával sa s nami aj „Človeče, nehnevaj sa“. Keď sme bývali v Trenčíne, hrávali sme s ním karty.

Celý život pracoval ako pekáč. Bola to ťažká a namáhavá práca. Všetko sa robilo ručne. Veľa krát doniesol domov aj desiatu, čo mu mamička dala do práce, lebo ju nemal za osem hodín kedy zjesť. On svoju prácu miloval. A miloval aj prírodu. Chodil na hriby, černice, šípky, červené maliny, trnky. Roky bol vášnivým rybárom. Písal básničky do časopisu. Často nám deťom vyrábal hračky. Záležalo mu na dobre usporiadanej rodine. Vždy sa snažil, aby sme mali hlavne čo jesť.

Otecko ma naučil vážiť si život a pracovitosť a vždy mi hovorieval: „Nikdy nerob druhému to, čo by sa nelúbilo, aby niekto robil tebe.“

Viera Spačková

Májovo - seniorská realita

Nadišiel máj, ten lásky čas,
od konca marca je tu aj letný čas.
Máme tiež Jednotu dôchodcov
a zúčastňujeme sa rekreácie aj výletov.

Absolvujeme spoločné letné túry
a nakukneme aj do kultúry.
Zúčastňujeme sa na „Dni Zeme“,
aj dobré koláče napieť vieme.

Stretávame sa v kaštieli v klube
a hneď sa pýtame, či v stredu bude.
Máme to blízko na ihrisko,
keď sa tam varí „súťažné gulášisko“,
tiež iné príležitosti na nás čakajú,
keď muziky hrajú a spievajú.

Pripravujeme sa na júnový Náučno turistický zraz,
ktorý bol v Drietome už raz.
Zavítajú k nám „Jednotáci“ z celého okresu
a veríme, že si z Drietomy pekné spomienky
na obec a jej krásu odnesú.

seniorka Milka Bátovská

O PIESNI HRAD PREPEVNÝ

V tomto roku si 31. októbra pripomenieme 500. výročie Lutherovej reformácie. Nie je to výročie hocikaké a preto mu už dlhší čas predchádzajú rôzne podujatia u nás doma aj v zahraničí. Ja by som sa dnes chcel s vami podeliť s myšlienkami o Lutherovej piesni Hrad prepevný, ktorá je jedným z najznámejších symbolov reformácie.

Predovšetkým treba pripomenúť, že inšpiráciou pre túto pieseň sa Martinovi Lutherovi stal 46. žalm: „Boh nám je útočiskom a silou, pomocou v súžení vždy osvedčenou. Preto sa nebojíme, keby sa aj prevrátila zem a vrchy klátili sa v srdci mora... Hospodin mocností je s nami, hradom prepevným je nám Boh Jákobov!“

Heinrich Heine, známy nemecký básnik a prozaik, ktorý sa po Goetheho smrti stal ústrednou postavou nemeckej literatúry, sa o nej vyjadril týmito slovami: „Bojová pieseň bola tým vzdorovitým spevom, ktorým Luther a jeho sprievodcovia vtiahli do Wormsu. Starý dóm sa otriasal pri tejto novej melódii a čierne havrany sa vyľakali v ich temných hniezdach vo veži. Táto pieseň, Marseillaisa reformácie, si dodnes zachovala nadvýnajúcu silu ...“ Pravdepodobne veľká väčšina z Lutherových nasledovníkov si musí priznať, že pri tónoch tejto piesne nadobúdajú pocit, akoby náhle o čosi porástli a zmocneli. Čítia niečo ako hrdošť, že sú evanjelici, dedičia Lutherovej reformácie.

Heinrich Heine teda predpokladal, že pieseň Hrad prepevný vznikla v roku 1521 na ceste do Wormsu, kde mal Luther pred cirkvou, cisárom a ríšou obhajovať myšlienky reformácie. S nebojácnu odvahou a určitou mierou drzosti vtedy Luther povedal: „Keby bolo vo Wormsi hoci toľko diablov ako škridiel na strechách, aj tak by som tam chcel ísť!“ Táto pieseň však podľa dnešných poznatkov vznikla až o 6 rokov neskôr, teda v roku 1527, kedy Martin Luther na službách Božích v náhlom návale slabosti upadol do bezvedomia a toto zlyhanie svojho organizmu ešte dlho znášal veľmi ťažko. Vzápätí vypukol vo Wittenbergu mor. Prišlo úradné nariadenie zatvoriť univerzitu a mesto opustiť. Luther odmietol poslúchnuť s tým, že predsa nemôže svoj cirkevný zbor nechať v štichu. Jeho dom sa premenil na nemocnicu. Ochotne prijímal k sebe chorých susedov, priateľov i študentov, aj keď sa jeho manželka Katarína vtedy nachádzala vo vysokom stupni tehotenstva. Napriek všetkému však vedenie domácnosti a starostlivosti o chorých zvládala výborne. Luther v tom čase navždy stratil viacerých blízkych priateľov a známych. Preto sa o manželku pochopiteľne bál. Navyše ochorel aj jeho prvorođený syn, vtedy jednoročný Hans. V tomto období ním taktiež veľmi otrias-

la správa o poprave jeho študenta Leonarda Kaisera, ktorého dal ako „luteránskeho kacíra“ v bavorskom meste Passau upáliť tamojší biskup. Martin Luther sa cítil byť za jeho smrť spoluzodpovedný. V tom istom roku si zároveň pripomenul 10. výročie udalosti, kedy na dvere zámockého kostola vo Wittenbergu pribil 95 výpovedí proti odpustkom. Všetky tieto skutočnosti charakterizujú jeho situáciu a vnútorné rozpoloženie, kedy hľadal útechu a vzhliadal k hradu, ktorý tak veľmi potreboval a chcel sa v ňom ukryť. Boh bol jeho útočiskom uprostred všetkých týchto životných zápasov a bojov, kedy sa obával nielen o životy svojich najbližších, ale aj o svoj vlastný. Táto ťažká situácia zároveň pre neho znamenala veľké pukušenie. Cítil, že ohrozuje základy jeho viery. Preto vtedy napísal: „Môj vzťah ku Kristovi je už len ako slabá nič...“ Bol plný rozporuplných myšlienok. Nevedel, či to, čo sa v jeho živote deje, je trest za niečo alebo zaslúžené utrpenie, či je to ním spôsobená situácia alebo či sa stal nešťastím pre druhých, či ho Boh opustil a on sa zároveň stal Jemu aj svojim najbližším odporným... Takéto myšlienky ho vnútorne ničili a takmer úplne rozbili jeho dôveru v Pána Boha. Mal totiž pocit, že svet uvrhol do vojny a zo svojich študentov spravil kacírov, ktorých upaľovali. Asi bolo správne, keď mu teraz mor na živote ohrozoval dieťa, ktoré mal s bývalou mníškou... Toto všetko mal Luther pred očami, keď pracoval na piesni Hrad prepevný: vlastné telo, ktoré mu náhle upadnutím do bezvedomia vypovedalo službu; svoju česť ako reformátora, ktorú tak vehementne znevažoval jeho protivníci; strach o manželku a dieťa uprostred wittenberského moru. Prišiel k poznaniu, že sám a vlastným úsilím svojich najbližších ochrániť nedokáže. Presvedčil sa, že naša ľudská sila nič neznamená. Preto aj jeho pieseň Hrad prepevný nie je bojová, ako ju povrchne zvykne vnímať, zrejme len a len preto, že ju Lutherovi nasledovníci spievajú s veľkým nadšením a z plného hrdla. Je to pieseň vyjadrujúca predovšetkým obrovskú dôveru v Pána Boha, ako aj presvedčenie, že stratiť môžeme úplne všetko, ale nikto nám nemôže zobrať to, že Boh je vždy a stále s nami: „... z každej núdze vytrhne nás ... máme však od Hospodina štít v každom bojuvaní ... nemusíme sa strachom chvieť ... nebesá nám zostanú ...“ Teda nie dlaň zatvorená v päsť, ale otvorené srdce, vystreté ruky prosiace o Kristovu prítomnosť, presvedčenie, že sme Božie deti a ako takí pod stálou Božou ochranou a požehnaním: to je obsah Lutherovej piesne Hrad prepevný.

Mgr. Ján Bunčák, zborový farár ECAV Trenčín

100 ROKOV FATIMY...

Rok 2017, ktorý žijeme, nám neustále prináša nové a nové skutočnosti, ktoré dennodenne môžeme sledovať cez mediálne prostriedky. Okrem mnohých radostných i bolestných udalostí nám tento rok priniesol v mesiaci máj storočnicu fatimských zjavení Panny Márie.

Myslím, že si všetci uvedomujeme, že dnešný svet, v ktorom žijeme, je svetom bez pokoja, mieru, odpustenia. Naopak, je plný chaosu, neistoty a strachu. Viac než inokedy je preto potrebné si pripomenúť, čo vlastne bolo a je fatimské zjavenie a aký je jeho význam pre nás všetkých.

Fatimské poslanstvo Matky Božej je plné nežnej materskej lásky k nám, ktorú máme veľkodušne s láskou opätovať. Je aktuálne pre naše časy, ale aj pre budúce pokolenia. Cirkev sa vyjadrila k týmto zjaveniam Matky Božej 13.10.1930, keď miestny biskup vyhlásil za hodné dôvery videnia, ktoré mali deti a úradne povolil kult Fatimskej Panny Márie.

Vo Fatime Boh zasahuje skrze Pannu Máriu použivúc tri malé, nevzdelané deti, ktoré nevedia ani čítať, ani písať. Navyiac vekom sú veľmi malé, 10-ročná Lucia, 9-ročný František a 7-ročná Hyacinťka. Tieto deti nám svedčia, že svätosť života možno pestovať už od

detstva a v každom životnom postavení. Kongregácia pre náuku viery v dokumente o Fatime uvádza, že „posolstvo Fatimy je najprokejšie z moderných zjavení“ a určite ovplyvnilo Cirkev i celý svet najviac zo všetkých zjavení 20. storočia. Zsvätenie sveta v r. 1984 malo za následok pád komunizmu vo východnej Európe.

Dejiny nás učia, že vždy, keď ľudia odvrhli Krista alebo celý systém hodnôt, ktorý nám odovzdal, viedlo to ku vzniku zločineckých totalitných systémov, k zabíjaniu ľudí, k úpadku kultúry, k obmedzovaniu slobody a k mravnej degenerácii spoločnosti, teda k vytvoreniu skutočného pekla na zemi. Preto nám Panna Mária vo Fatime pripomenula, že najväčším ohrozením pre ľudstvo je odmietnutie Boha a jeho zákonov, a to tak cez najrozšírenejšie zmýšľanie ľudí akoby Boh neexistoval, ako aj cez ateizmus v jeho rôznych formách komunizmu, fašizmu, satanizmu, či cez New Age alebo iných ideológiách. Prejavom súčasnej krízy viery v Európe je mravný úpadok, prejavujúci sa neúctou k životu, vraždením nenarodených detí, eutanáziou, sexuálnou neviazanosťou, rozvodovosťou, narkomániou, relativizovaním Božích hodnôt...

Zavrnutie kresťanského systému hodnôt vždy vedie k vražednému systému totality, v konečnom dôsledku k sebazničeniu. Svätý Otec Ján Pavol II. si za svoje celoživotné heslo vybral práve svoj vzťah k Matke Božej. Totus Tuus – Celý Tvoj. Tým nám všetkým stále pripomína, že prijatie Máriinho poslanstva, vnútorného obrátenia sa, modlitby svätého ruženca a konanie pokánia v živote každého z nás je cestou, ako žiť náš každodenný život ako Božie deti a zachrániť tento svet.

Nech Panna Mária je pre nás vzorom, Matkou a záchranou. Tak ako naše prvoprijímajúce deti boli symbolicky pod jej materským plášťom, tak sa všetci zverme pod jej ochranu.

ICLic Peter Koreňák, rím.-katol. farár

PÄŤ DARČEKOV

Vo štvrtú adventnú nedeľu 18. decembra 2016 sa v kinosále konal Vianočný galakonzert. Podujatie svojím príhovorom a vinšovaním otvoril starosta obce Jaroslav Mego. Koncert pozostával z vystúpení 5 drietomských hudobných zoskupení, a tak sme spolu s plnou sálou návštevníkov postupne „rozbalili“ 5 hudobných darčiekov. Prvý

bol od Drietomského spevokolu pod vedením Blanky Cibíkovéj. Prítomným pohladili dušu náboženskými vianočnými piesňami a ako sa už pomaly stáva tradíciou, pani Emília Bátovská počas ich vystúpenia potešila všetkých milou vianočnou básňou a vianočným vinšovaním. Druhý darček pripravil DFS Nezábudky - tradičné vianočné kolody a piesne zaspievali mladší i starší členovia súboru. Tretí hudobný balíček naplnený celosvetovo známymi vianočnými melódiami servírovali chlapi ZUŠ Nemšová a ich učiteľ Ľubomír Michalec. Štvrtý darček pripravil Spevácky zbor svätej Kataríny, v jeho podaní zazneli pomalšie i rýchlejšie vianočné gospelové piesne. Ľudia počúvali a stále viac sa ponárali do vianočnej atmosféry dotváranej vareným vínkom alebo čajom od našich poslancov (ktoré aj s obsluhou boli k dispozícii počas celého koncertu a za čo im patrí vďaka). Ako posledný sa rozbalil najväčší balík od Drietomanky. Bol najpestrejší, muzikanti hrali piesne rôznych žánrov a speváci len potvrdili, že ich hlasy rovnako dobre znejú v ľudových i modernejších piesňach, v slovenčine aj v iných jazykoch. Krásne spevácke výkony podali deti Kristínka Múdra, Adriánko Múdry a Sonička Maradíková. Niet divu, že na záver si Drietomanka vyslúžila „standing ovation“. Program trval skoro 2,5 hodiny, takmer nekončiacou ďakovacou rečou ho nakoniec predsa len ukončil kapelník Drietomanky Jaroslav Múdry. (mh)

Všetko najlepšie!

K životu patria rôzne veselé i smutné chvíle a obec Drietoma sa snaží byť súčasťou významnejších udalostí v živote svojich občanov. Preto chceme oživiť tradíciu stretnutí so staršími jubilantami, stretnutia plánujeme organizovať 2x ročne v mesiacoch jún a december. Vďaka bohu, väčšina z jubilantov je stále vitálna a aktívna a tak predpokladáme, že sa na stretnutí zúčastnia, tých, ktorí sa dostaviť nemôžu, postupne navštívime v ich domovoch.

Jedného jubilanta sme už navštívili. Dňa 16. apríla sa dožil krásnych 90 rokov pán Ján Brndiar, ktorý vzhľadom na svoj zdravotný stav určite na plánované stretnutie nepríde a momentálne využíva služby sociálneho zariadenia v Trenčianskych Tepliciach. Návšteva to bola veľmi veselá. Pána Brndiara síce možno trochu neposlúcha telo, ale myslou je stále mladík. Počas 2-hodinovej návštevy sme prebrali toho veľa. Nevyhli sme sa ani vážnej téme – jeho zážitkom z koncentračného tábora, kde zomrel jeho otec. Oveľa viac času však venoval veselým zážitkom zo svojho života s milovanou manželkou Ankou a zo svojho povolania lesníka v Trenčianskom regióne. Ako poznamenal: v hubertuse (lesnícke oblečenie) celý život chodil a v Hubertuse (názov zariadenia) aj skončil... Priznal sa nám, že sa vo voľnom čase ve-

nuje okrem iného hudbe. Ukázal nám veľké množstvo vlastnoručne urobených notových zápisov ľudových piesní a keď niekedy nemôže v noci spať, zapne syntetizátor, ktorý má pri posteli, nasadí slúchadlá, aby nikoho nebudil a len tak si na klávesoch vyhráva... Aj nedávno sa v noci zahľbil do hudby, keď ho zrazu vyrušilo poklopanie po chrbte a ošetrovatelka mu hovorí: „Pán Brndiar, hrajte, koľko chcete, len spievať by ste mohli tichšie ...“

Aj touto cestou ďakujeme pánu Brndiarovi za milé prijatie, želáme všetko najlepšie a nech ešte dlho hrá a vyspevuje krásne piesne svojej mladosti. (mh)

VĎAKA TI, MAMA

Druhá májová nedeľa už tradične patrí všetkým mamám. Oslava tohoto sviatku sa aj tento konala v kinosále. Mamičky pekne pri dverách privítal starosta obce Jaroslav Mego, osobne im zagratuloval k sviatku a odovzdal kvietok. Samozrejme sa im všetkým ešte prihovoril na úvod programu, ktorý opäť pripravili deti materskej i základnej školy. Na javisku sa postupne vystriedali škôlkari – predškoláci, menšie Nezábudky, novinkou boli vystúpenia

nadaných detí zo základnej umeleckej školy, moderné tance v podaní detí z družiny a zaujímavý príbeh predniesla úspešná recitátorka. Všetci využitím svojich talentov pripravili krásny viac ako hodinový program a výborným výkonom vyjadrili vďaka za všetko, čo pre nás mamy robia, čím pre nás sú a čo pre nás znamená. (mh)

Deň matiek v materskej škole

Slovami „Vitame Vás, naši milí, v tejto krásnej vzácnej chvíli“ z úst našich najmenších sa v peknej májovej popoludnie začala tohtoročná slávnosť Dňa matiek v našej materskej škole.

Deti zo všetkých štyroch tried si pripravili pre mamičky, oteckov, babky a dedkov krásne predstavenie. V tejto krásnej vzácnej chvíli pred nami rozkvitla lúka plná láskyplných básničiek a vyznaní, veselých pesničiek, choreograficky viac alebo menej náročných tančekov a zábavných divadielok. Všetky deti sa na tento deň poctivo pripravovali niekoľko týždňov. Vyrábali spoločne divadelné kulisy a masky, trénovali tančeky s vypätím posledných síl, učili sa básničky a pesničky, tvorili pre mamičky drobné darčeky a prekvapenia. A to všetko preto, lebo veľmi ľúbia svoje mamy. A to je KRÁSNE.

Úvodná báseň sa končí slovami „... aby sa Vám od nás ani domov nechcelo.“ My preto veríme, že ste sa v našej škôlkarskej spoločnosti cítili príjemne a pocity lásky, šťastia a hrdosti na vaše deti ste si odniesli aj domov.

Simsala v materskej škole

Máj je mesiac plný krásy, radosti, farieb a prekvapení. Jar v plnej sile žiari všetkými farbami a takto, ako jar, k nám do škôlky po roku opäť zavítala naša farebná kamarátka Simsalala.

Prišla vo svojej neodmysliteľnej dúhovej sukničke, so žiarivým úsmevom na perách aj v očiach. Spolu s ňou prišli nové pesničky, veselé hudobné skladbičky pre veľkých aj malých. Nezabudla ani na tašku plnú hudobných nástrojov, vďaka ktorým sa trieda premenila na veľkú koncertnú sálu a deti na skvelých hudobníkov. Spoločne sme prežili dopoludnie plné zábavy, spevu a tanca. Simsalale sa u nás veľmi páčilo a pretože sme jej všetci pomáhali spievať a tvoriť toto hudobné predstavenie, obdarovala nás na pamiatku vlastnou omaľovankou.

A kto si náhodou nezapamätal, aké farby mala Simsalala na sukničke, alebo akej farby boli jej vlasy či oči, všetci veríme, že si ju budeme môcť pozrieť aj pri ďalšom predstavení. Už teraz sa naň tešíme.

LES

„Čo je les? Kto z vás, deti, chodí do lesa?“ ...aj takého otázky dostali 5 - 6 ročné deti od pani Vanyovej z Lesného hospodárstva Inovec. Veľa detí na otázku odpovedalo kladne, ale našli sa aj deti, ktoré v lese ešte neboli (údajne). Ale

vedomosti o lese mali pekne, bohaté a tie si ešte rozšírili aktivitami a rozprávaním v Lesnej školičke. Deti skladali puzzle z dreva rôznych stromov, domino z kvetov a pod. Keď chodíme po lese, zapájame všetky zmysly. Deti si to

vyskúšali v ďalších aktivitách. Asi najzaujímavejšia pre deti bola hra na Dravce a jašteričky, pri ktorej sa nielen vynahádzali, ale sa aj naučili, že jašteričkám po odtrhnutí chvostíka sice narastie nový chvostík, no už nie je taký veľký a pekný ako pôvodný. Les je miestom pre turistiku a rekreáciu, ponúka svoj tieň a majestátnosť pre odpočinok tela i duše. Voďte preto svoje deti do lesa!

učiteľky MŠ

Drietomské zvesti - noviny obce Drietoma (032 6499224). Šéfredaktor: Mgr. Adriana Michalcová, redakčná rada: Mgr. Ľubica Blažeková, Mgr. Monika Hošťáková, JUDr. Ing. Vladimíra Barišová. Evidenčné číslo MK SR: EV 4264/11. Periodicita vydávania 2x ročne. Vydavateľ je obec Drietoma, 913 03 Drietoma 29, www.drietoma.sk, IČO: 00311529, ISSN-1338-8819. "Tlačiarenský škriatok možný". Tlač a zalomenie J+K Nemšová.

Z denníka DFS Nezábudky

Po vianočných koncertoch sme sa pustili do príprav programu na leto. Staršie Nezábudky okrem čardášu pripravili nový párový tanec „Na zábave, alebo Keď môj dedko s babkú boli mladí“. Staršie dievčatá obnovili Poduškový tanec a mladšie pripravili pekné piesne z

okolía. Veľkú radosť nám robia najmenšie deti, ktoré si svojim temperamentom získali so strieborným pásmom na regionálnej prehliadke DFS v Trenčianskej Turnej postup do krajského kola a tu opäť obhájili strieborné pásmo. Súťažilo 10 súborov z kraja a my, vedúce, sme v dobrom na seba pyšné, že pásmo VESELO NA ULICI malo kladné hodnotenie od poroty. Teší nás, že máme šikovnú cimbalistku Martinku Spačkovú, výborného heligonkára Miloška Macharu, ktorý už zahrá aj do tanca a nemá problém hrať aj na súťaži, tiež že sa nám zohráva niekoľko nádejných huslistov, ktorých si zobral na starost Matúš Husár a snáď sa mu podarí vytvoriť takú muziku, v akej sám je vedúci. A čo nás čaká??? Festival v Dolnej Súči, v Radošine, Horehronské dni spevu a tanca v Helpe, menšie deti výlet do family parku v Rakúsku a 2.ročník Prehliadky DFS v Drietome, na ktorom privítame 2 súbory z Moravy. Za celý súbor ďakujeme za priazeň, podporu a tešíme sa na stretnutie na niektorom z našich vystúpení.

Vedúce súboru Monika a Marika

NOC V ROZPRÁVKOVEJ ŠKOLE

Škola je miestom, kde sa môžeme hrovou a zaujímavou formou dozvedieť mnoho podnetných informácií a zároveň sa skvele zabaviť. Presvedčili sme sa o tom v piatok 2. júna. V tento deň sa u nás dialo niečo rozprávkovo (ne)zvyčajné. Brány sa otvárali až dvakrát. Okrem klasického vyučovania sa v podvečerných hodinách žiaci 1. stupňa do školy vrátili s úsmevom na perách. Tentoraz už nie so školskými taškami, ale s povinnou výbavou pre školských nočlážnikov.

Najskôr deti rozdelené do farebných tímov súťažili v rozprávkovo športových disciplínach (Tarzan, Kocúr v čizmách, Spiderman, Popoluška a pod.) Po výdatnej večeri si zmerali sily v párovaní svojich bláznivých ponožiek. Nechýbal ani nočný pochod školskými zákutiami.

Po prečítaní rozprávky na dobrú noc naše unavené rozprávkové bytosti nakoniec zaspali a snívajú o bájných miestach, kde rozprávkový zvonec nikdy nezazvoní...

Vďaka patrí pani učiteľkám Chmelovej, Spačkovej, Špačkovej, Surovskej a pani vychovávateľkám Bulejkovej, Foltánovej a Koprivovej, ktoré sa postarali o to, aby deti zažili krásne a nezabudnuteľné chvíle.

Mgr. Marcela Petříková

Plesajúce deti v maskách

Detský maskarný ples je ďalšia fašiangová tradícia, ktorá sa v našej obci zachováva a aj tento rok pod záštitou obce Drietoma a vďaka poslancom, dobrovoľníkom z eRka, Vivaxu a Veselého vídieka sa v sobotu 28. januára 2017 v populudňajších hodinách poschádzalo v školskej telocvični 47 masiek od výmyslu sveta. Ani tento rok deti neobišla povinná registrácia u trpaslíkov a zadenie do niektorej z troch vekových kategórií.

Veľkým prekvapením pre deti i dospelých bol tohtoročný maskot – obrovské slniečko, ktoré sa na všetkých neustále usmievalo a keďže pomerne dobre tancovalo, deti využili každú príležitosť tancovať spolu s ním, úplne najväčším hitom sa stal vláčik. Ani sme sa nenazdali a už sa všetci zvtáli v úvodnej polonéze, plnili súťažné úlohy, strihali cukríky, tancovali a zabávali sa v pravej fašiangovej nála-de. Bolo milé sledovať mamičky a tiež viacerých oteckov, ktorí svoje ratolesti nielen sprevádzali, ale riadne si s nimi aj zašantili – pre vás všetkých: klobúk dole a palec hore!

Vybrať 3 najkrajšie masky v každej vekovej kategórii bola ťažká úloha. Ale porota zložená z organizátorov a rodičov to úspešne zvládla a tak po záverečnom defilé boli vyhlásené výsledky a odovzdané ceny najkrajším (a v niektorých prípadoch veľmi originálnym) maskám. No a tie ostatné dostali na pamiatku diplom a omaľovánku podľa vlastného výberu. Deti nezabudli ani na ďalšiu milú tradíciu a s pomocou rodičov a organizátorov si postupne rozobrali balóniky, ktorými bola telocvična vyzdobená. Utíchla hudba, svetlá zhasli a všetci príjemne unavení a spokojní sa rozišli do svojich domovov.

(mh)

Jolly Phonics- moderná výučba anglického jazyka aj v našej škole

Jolly Phonics je efektívna, zábavná a hrová forma vyučovania anglického jazyka akreditovaná Ministerstvom školstva SR. Vyučuje sa podľa nej vo viac ako 100 krajinách sveta.

Po prvom roku vyučovania touto metódou žiaci vedia rozpoznávať v slovách všetkých 42 anglických hlások, spájať ich do slov a viet, písomnou formou zachytiť slová, čítať slová a vety, rozpoznávať 12 najbežnejšie sa vyskytujúcich slov nepravidelného hláskovania.

Na čítanie a písanie žiaci používajú techniku „decoding“ - dekodovanie. Žiaci sa každý nový zvuk učia cez obrázkový príbeh prerozprávaný učiteľom po anglicky. Každý zvuk si zároveň spájajú s gestom, ktoré im pomáha lepšie si zapamätať daný zvuk. Zážitok z učenia je umocnený piesňami, hrami, aktivitami (kocky, farebné kriedy, stierateľné tabuľky, fixky a pod.), ktoré umožňujú deťom prežiť reálny zážitok z úspechu. Touto metódou sú v našej škole vzdelávaní žiaci 1. a 2. ročníka.

Mgr. Dana Chmelová, učiteľka, ZŠ s MŠ Drietoma

NEZABUDNIME!

Dňa 29. apríla sme si pripomenuli 72. výročie oslobodenia obce a 8. mája ukončenie druhej svetovej vojny. Pri tejto príležitosti sa vo štvrtok 27. apríla 2017 pri zdravotnom stredisku konala spomienková slávnosť organizovaná obcou Drietoma a Klubom vojenských výsad-

károv z Trenčína. Na budove strediska sa nachádza pamätná tabuľa padlým v boji proti fašizmu (Jozef Bečár, Ján Capák a Ján Múdry) a

pamätná tabuľa nášho rodáka Jozefa Jablonku. Po príhovore starostu obce, básni a kladení vencov nám člen Klubu výsadkárov pripomenul v skratke hrdinskosť nášho rodáka Jozefa Jablonku, ktorý ako najúspešnejší československý parašutista uskutočnil počas vojny 3 úspešné výsadky do nemeckého tyla, splnil pridelené úlohy a vrátil sa s potrebnými informáciami. Uctili sme si tak pamiatku všetkých, ktorí v tomto zatiaľ najkrvavejšom konflikte sveta obetovali svoje životy. Nevieť, či je to náhoda, ale rovnako ako vlni, keď sme odhalovali pamätnú tabuľu Jozefovi Jablonkovi, padal dážď – akoby aj nebo vyroniť slzy za tých, ktorých krv bola preliata. Aj z úcty k nim nezabúdajme a počme sa zo svojej minulosti. Nechcime prekonať rekord druhej svetovej vojny, kedy sa z bojiska domov nevrátilo 55 miliónov ľudí... kedy 35 miliónov ľudí bolo zranených... kedy v koncentračných táboroch zahynulo 5,5 miliónov ľudí. Aké čísla ešte potrebujeme, aby sme si uvedomili zverstvo vojnového besnenia? Nedovoľme, aby ľudia hlásajúci extrémizmus, radikalizmus a rasovú nenávisť rozhodovali o našej budúcnosti. Pozrime sa do minulosti, ako boli takíto ľudia nebezpeční a koľko nevinných ľudí zahynulo práve pre ich rozhodnutia. Draho bol náš mier vykúpený. Vážme si krvi našich predkov obetovanej za našu budúcnosť.

(mh)

PS: *Ďakujem príbuzným Jozefa Jablonku - rodine pána Kuklu, ktorí s im vlastnou samozrejmosťou opäť prevzali úlohu hostiteľa a po spomienke pripravili pre hostí občerstvenie.*

Poľovnícke združenie Žľab

Vážený spoluobčan, skončilo sa zimné obdobie a nastala jar. Lesy, polia a lúky sa začali prebúdzť zo zimného spánku. Zimné obdobie pre nás, poľovníkov z Drietomy, ako aj poľovníkov z ďalších vedľajších obcí, bolo obdobie zimných poľovačiek, ale hlavne obdobie starostlivosti o zver, ktorá sa v našom revíri vyskytuje.

V období november – december sme vykonávali i poľovačky na diviačiu zver podľa predpisov o poľovníctve. Snažili sme sa aktuálne vysoké stavy tejto zveri eliminovať a korigovať na nižší stav, aby v tomto jarom období nevznikli veľké škody na poľnohospodárskych plodinách. V uplynulom zimnom období sme sa hlavne snažili podľa zákona č. 274/2009 Z.z. o poľovníctve túto zver aj prikrmovať, aby netrpela hladom. V zimnom čase prevažne potrebovala našu pomoc srnčia, jelenia a malá zver. Bolo našou povinnosťou túto zver prikrmovať v čase núdze kvalitným jadrovým krmivom, ktoré sme do nášho lesného revíru vyvozili v tisícoch kilogramoch. Krmili sme takisto suchým senom, ktorú raticová zver potrebuje vo väčšom množstve. Použilo sa tak isto niekoľko desiatok kilogramov soli, ktorú táto zver potrebuje na prežitie.

V minulých rokoch 1970-1980 boli stavy diviačej zveri na Slovensku podstatne v nižších číslach, ako sú teraz. V našom revíri domino-

vala prevažne srnčia zver. Teraz sa stavy srnčej zveri znížili a rapídne stúpili stavy diviačej, jelenej a danielej zveri.

Pre nás poľovníkov začína obdobie ochrany poľnohospodárskych kultúr a takisto aj ochrany našej zveri, ktorá na Slovensku žije, žije a naďalej bude žiť.

Preto Vás prosíme o to, aby ste sa Vy - občania nášho regiónu - k tejto zveri správali ohľaduplne, nakoľko sa začína obdobie rodenia mladého potomstva v našich lesoch, za čo

Vám vopred ďakujeme.

Radoslav Škulec, Poľovnícke združenie Drietoma

DEŇ ZEME

Ako každý rok, aj tento sme Deň Zeme oslávili v Drietome upratovaním. V sobotu 22. apríla sme sa všetci upratovaniachtiví stretli o 9. hodine pri vrátnici družstva, kde padlo konečné rozhodnutie, čo sa ide upratovať. Veľmi silná a stála úderka Jednoty dôchodcov sa vybrala upratovať Súvoz, cestou ku kaštieli upratali Rádek. Ďalšia skupina sa vybrala po brehoch Drietomice. A veru bolo čo upratovať, napriek tomu, že vlni v rámci úpravy a čistenia riečišťa boli upratané aj brehy, opäť sa tam nazbieralo niekoľko vriec odpadkov. Posledný upratovací tím mal za úlohu vyčistiť priekopy pri hlavnej ceste. Cestou sme neobišli ani futbalové ihrisko, odkiaľ na nás od plotu „kričalo“ pomerne veľa odpadkov. Asi som naivná, ale očakávala by som, že ho budú udržiavať futbalisti - páni tréneri, čo tak raz do mesiaca na tréningu rozdať nejaké tie vrecia a vy-

zbierať okolie ihriska, ktoré zrejme najviac znečisťujú futbaloví fanúšikovia? Páči sa mi, že nám niektorí občania chystajú v rámci upratovania rarity, v našej skupine jednoznačne vyhral opadaný umelý vianočný stromček - spoznáte to tak, že na koncoch čudne pokrútených drôtov nájdete pozostatky umelého ihličia a potom ten spletenec začne dávať zmysel. Tiež nám je jasné, aké cukríky, napolitánky, čokoládové tyčinky či plechovkové pivo je u Drietomanov najobľúbenejšie – možno by agentúry v rámci prieskumov mohli organizovať upratovanie a okrem zistenia preferencií by ešte urobili niečo užitočné... Nakoniec sme sa všetci na pozvanie dôchodcov stretli v ich klubovni v kaštieli a tí, ako majú vo zvyku, štedro nás privítali a zakončili tak našu pracovnú oslavu Dňa Zeme.

(mh)

Radost' rozdávaním rastie...

eRko pôsobí v našej obci už nejaký ten ročik. Za ten čas sa vymenili animátori i deti, ale radosť zo spoločne stráveného času je stále rovnaká, ak nie väčšia. Zvykneme spolu tráviť sobotné poobedia, od septembra až do júna, ktoré si spríjemňujeme rozhovormi, hrami a sem-tam aj niečo pekné vytvoríme. Okrem stretiek pripravujeme aj vianočné predstavenie - Jasličkovú pobožnosť a zapájame sa do koledovania Dobrej noviny. Tak tomu bolo aj tieto vianočné sviatky. Deti sa poctivo učili texty a premieňali sa na malých talentovaných hercov, aby 25. decembra priniesli radosť všetkým divákovi, ktorých veru nebolo málo.

eRko deti, to nie sú len skvelí herci a herečky, sú to zároveň vzrastom síce zatiaľ malí, ale zato srdcom obrovskí ľudia. Ľudia, ktorí neváhajú odložiť svoje pohodlie a na Štedrý deň vychádzajú so spevom a radostnou zvesťou do ulíc kvôli svojim rovesníkom v Afrike. Navštevujú domácnosti a skrášľujú ich obyvateľom prežívanie tohto sviatočného dňa.

Ako odmenu a poďakovanie za pomoc sme si spoločne s deťmi premietli rozprávku a naplnili brušká dobrotami. Postupne sme sa začali pripravovať na obdobie pôstu, ktoré s deťmi zvykneme aktívne prežívať. Pred začatím pôstu sme sa stihli zahaliť do masiek a zorganizovať eRko karneval. V pastoračnej miestnosti sa stretlo kopec masiek od výmyslu sveta a zrazu princezná tancovala s pirátom a vlk sa hral s červenou čiapočkou.

Tak ako odrastajú deti, odrastajú aj animátori a radi by sme medzi seba prijali nových mladých, srdcom veľkých ľudí, ktorí sa radi smejú, keďže to robíme na strestkách najčastejšie a najradšej. Tak neváhaj a pridaj sa k nám!

eRko animátori

Zoznam koncertov Pell-Mell 59

- 3.6. 10. výročie kapely, Drietoma
- 16.6. Poď von tour , Bojnice
- 24.6. Poď von tour , Handlová
- 24.6. Poď von tour, Bytča
- 25.6. Poď von tour, Dubnica na Váhom
- 14.7. Smädní Sokolí, Trenčín
- 15.7. Poď von tour, Trenčín
- 21.7. Letné slávnosti, Rajecké Teplice
- 28.7. Tanec slnka, Stará Turá
- 25.8. Bartolomejský jarmok, Ilava
- 8.9. Pri Trenčianskej bráne, Trenčín
- 15.9. Hrad rock, Beckov

**Máš aspoň 15 rokov? Rád sa zabávaš?
Rád tráviš čas zmysluplne?
Odpovedal si na všetky otázky ÁNO?
Tak to si náš človek!
FB eRko Drietoma
alebo volaj na č.t. 0908 082 105**

Obecná zabíjačka

V rámci roka prechádzame rôznymi obdobiami, ktoré ešte v nedávnej minulosti udávali charakter spoločenského života celej spoločnosti. A tak ako sa na jeseň oslavovalo obdobie žatvy a zber úrody, ako sa v advente pôstom a odriekaním všetci pripravovali na vianočnú oslavu narodenia Ježiša, tak v čase od Troch kráľov po začiatok cirkevného pôstu - Popolcovú stredu - všetci prežívali fašiang. Pretože to bol časový úsek medzi dvomi dlhšími obdobiami odriekania a vážnosti, pre fašiang bola typická radosť, veselosť, žartovanie, konali sa fašiangové zábavy, piekli sa rôzne dobroty a komory sa plnili dobrým jedlom vďaka neodmysliteľným zabíjačkám.

V rámci zachovania fašiangových tradícií obec Drietoma pravidelne organizuje zabíjačku spojenú s ochutnávkou zabíjačkových špecialít. Tento rok sa konala v sobotu 4. februára 2017. Ako všetci vieme, začiatok februára a vlastne celá zima bola nadpriemerne mrazivá a preto starosta obce rozhodol, že zabíjačka sa nebude konať na ihrisku (ako bolo zvykom), ale v prístavbe. Nebojte sa, zabitie prasaťa sa nekonalo v obradnej sieni, ale pekne vonku pred prístavbou, rovnako ako varenie v kotloch a príprava výrobkov, aby okoloidúci videli, že sa dielo darí a že podvečer sa oplatí prísť na ochutnávkou. Vedúci zabíjačkového tímu Pavol Michalec mal všetko pevne vo svojich rukách, nikoho z pomáhajúcich nenechal zaháňať, pokyny len tak lietali a sám nasadil takmer vražedné tempo (osudným bolo našťastie len pre prasa), vďaka čomu sa v priebehu soboty stihli urobiť všetky výrobky, navariť kotle kapustnice, pripraviť kvantum kaše, jaterník, krvavničiek, klobások a tlačieniek. Ochutnávka sa mohla začať.

O 17. hodine sa otvorili dvere kinosály pre prvých koštovačov. Ako sa patrí, každý bol hneď pri dverách pekne privítaný a ponúknutý malým prípitkom. Postupne sa zaplňali miesta za stolmi v kinosále a neskôr aj v zasadačke prístavby. Zo začiatku bol „nátesk“, obsluha nestíhala nosiť porcie na stoly, ale aj vďaka pomoci prítomných poslancov a ich partneriek sa ku každému zabíjačka dostala. Pitný režim bol v rukách členov Miestnej organizácie Slovenského červeného kríža, ktorí okrem nápojov mali v ponuke aj tradičné fašiangové dobroty – šišky a fánky. K tomu veselo vyhrávala a fašiangovú náladu dotvárala Hrabovská kapela. Nečudo, že po 20. hodine, keď sa kinosála trochu vyprázdnila, sa podarilo vytvoriť priestor na tancovanie a tak nám Hrabovčania nielen na počúvanie, ale aj do tanca vyhrávali do 22. hodiny. Hm, človek by ani neveril, koľko veselosti môže vzniknúť okolo jedného prasaťa!

(mh)

OBECNÝ FUTBALOVÝ KLUB DRIETOMA

jarná časť ročníka 2016 / 2017

Jarnú časť sezóny 2016/2017 sme rozbehli podobne ako v zime so štyrmi družstvami.

Prvé zasiahlo do hry mužstvo dorastu, ktoré začalo po kvalitnej zimnej príprave a množstve odohratých prípravných stretnutiach 18. 3. 2017. Rozbeh nebol oku lahodiaci, aj podľa počtu hráčov v prvých zápasoch a aj výsledky boli kolísavé. Ale mužstvo sa postupne stabilizovalo a od tretieho jarného zápasu ťahalo sériu bez prehry 8 kôl. Chalani získali

potrebné body do tabuľky a slovičko záchranárske práce mohli postupne zo svojich hláv vypustiť. Dve kolá pred koncom sú v tabuľke na 11. mieste a majú istotu, že ak bude chuť a dosť chalanov, môžu si zahrať piatu ligu aj v ďalšom ročníku. Za solídne výkony treba poďakovať trénerskej dvojici Lackovič, Hargaš a najmä všetkým chalanom, ktorý na ihrisku bojujú a celú jar nepredávajú svoju kožu lacno.

Ako druhé sa do jarnej časti zapojilo mužstvo mužov. Začiatok jari sa zdal byť v poriadku a predvádzaná hra bola celkom dobrá. Ale postupne ako keby mužstvo strácalo charakter a dušu a po niekoľkých nepresvedčivých výkonoch sa dostalo do pozície, že až do posledného kola budú naši chalani bojovať o udržanie sa v 8. lige. Je to na veľkú škodu, nakoľko potenciál mužstva bol aj je na oveľa vyššej úrovni, ako nám hovorí tabuľka. Avšak futbal sa hrá na góly a na víťazstvá, čo sa našim chalanom moc nedarí a hlavne tie víťazstvá nám chýbajú!!!

Tretí sa zapojili do jarnej časti súťažné ročníka starší žiaci. Tí sa držia na peknom 4. mieste počas celej sezóny a predvádzajú oku lahodiaci a bojovný futbal. Chalani si futbal užívajú a často potrápili aj tých najsilnejších. Mužstvo starších žiakov je dopĺňané veľkou mierou chalanmi z prípravky, ktorí dobre zapadli do kolektívu starších žiakov a postupne sa pod vedením trénera Popova posúvajú futbalovo vyššie. Ich hráčska kvalita ide hore, čo je veľkým príslubom do budúcnosti.

V súčasnosti najväčšou pýchou futbalu v Drietome je mužstvo prípravky, ktoré vyhralo svoju súťaž. Nebolo to síce jednoznačne bez prehry, ale chalani postupne ničili svojich rivalov a tvorili si dobrú pozíciu, ktorá im dovolila v závere aj trochu poľaviť. I napriek tomu si udržali prvé miesto v súťažnom ročníku 2016/2017, čím urobili veľkú radosť sami sebe, trénerovi Milanovi Novotkovi, ale aj celej organizácii OFK.

Veľkým pozitívom boli aj zápasy tzv. „mladších prípravkárov“, ktoré tvoria chalani zo škôlky a prvej a druhej triedy. Chlapci sa každým zápasom posúvajú o krok vpred a je to veľká radosť pozeráť sa na nich, ako napredujú. Ich prístup k tréningu je najpocitvejší a tréner Milan Novotka sa môže tešiť pravidelne veľkej účasti, z čoho samozrejme máme najväčšiu radosť, keď vidíme, že deti futbal stále baví?

Exkurzia Košariská – Bradlo – Hlboké

Dňa 13.6.2017 sa žiaci 8. a 9. ročníka zúčastnili literárno-dejepisnej exkurzie. S vyučujúcimi Mgr. Ivetou Hollou a Mgr. Dominikom Ševčíkom navštívili rodný dom významnej osobnosti našich dejín Milana Rastislava Štefánika v Košariskách, mohyly na Bradle - jeho miesto posledného odpočinku a pamätnú izbu Jozefa Miloslava Hurbana v Hlbokom s pomníkom na miestnom cintoríne.

Veľmi pekné a erudované výklady sprievodkýň doplnili a rozšírili poznatky našich žiakov z osobného i spoločenského života týchto národných buditeľov.

V Múzeu M.R. Štefánika v Košariskách žiaci obdivovali v šiestich miestnostiach expozíciu takmer 200 osobných pamiatok blízkych M.R. Štefánikovi a dotvárajúcich intimitu jeho parížskeho bytu a sledovali osudy Štefánika od narodenia až po tragický skon.

O exkurzii povedali:

„Najviac sa mi páčila mohyla, z ktorej bol krásny výhľad na okolité dediny a prírodu Myjavskej pahorkatiny.“ Simona Pelechová

„Na exkurzii ma očarilo Múzeum M.R. Štefánika v Košariskách, napríklad bicykel, kimono, palubný kufor, tabatierka, v

ktorej nosil lieky alebo parfém.“ Kamil Machara

„Veľmi zaujímavá bola pamätná izba J.M. Hurbana v Hlbokom s poučným výkladom skúsenej sprievodkyne Vilmy Tomášovej.“ Barbora Tóthová.

Mgr. Iveta Hollá

CVIČÍ CELÁ RODINA

Dňa 25.3.2017 bolo krásne počasie, mnohí dali prednosť prácam v záhrade, pobytu v prírode a možno predveľkonočnému upratovaniu. No predsa sa našlo niekoľko nadšencov, ktorí sa zúčastnili na akcii „Cvičí celá rodina“ v miestnej základnej škole.

Akcia prebiehala v dvoch telocvičniach. V dobrej nálade si húževnaté maminy dali do tela na cvičení pri hudbe formou Tabaty (intervalového tréningu) a v druhej časti precvičovaniu problémových partií (zadok, brucho). Ich detičky a polovičky (manželia) sa v druhej telocvični venovali rôznym športovým hrám a súťažiam. Hlavne pre deti to bola zábava, najviac si to užívali pri loptových hrách, ale asi ešte viac ich zaujalo cvičenie na náradí, samozrejme za dozoru šikovných pomocníčok Adky a Vladky a pomocníka Miška. Za vynaloženú námahu a výkony boli deti odmenené medailami.

Nechýbalo ani občerstvenie. Minerálok a sladkostí bol dostatok. Dôležité však je, že takto rodiny strávili spoločné chvíle, aktívne využili čas a niečo urobili pre svoje zdravie a zdravie svojich ratolestí. Podobná akcia sa pravdepodobne uskutoční aj o rok a tak už teraz pozývame všetkých záujemcov. **Anna Hlaváčová**

Keď sa na bitku dobre pozerá

V obci máme mnohých talentovaných ľudí. Viac sú nám známi tí, ktorí sa realizujú v umeleckých oblastiach, už menej vieme o tých, ktorí sa úspešne venujú technike či športu. Jedným z nich je 12-ročný siedmak Robko Páleš, ktorý sa v ŠK Real Team Trenčín pod vedením hlavnej trénerky PaedDr. Lenky Beňovej už štyri roky venuje karate.

Karate je moderný ucelený a neustále sa rozvíjajúci systém bojového umenia, ktorý v pozitívnom smere ovplyvňuje a rozvíja psychickú a fyzickú stránku človeka. Zvyšuje zdravé sebavedomie a učí k úcte k

sebe samému a k svojmu okoliu. Napriek tomu, že je to individuálny šport, rozvíja aj schopnosť práce v kolektíve. Ako vo všetkom, ani pri karate samotný talent nestačí, aj tu je dôležitý pravidelný tréning, ktorý Robko absolvuje 3x do týždňa. No a víkendy často patria rôznym súťažiam, kde súťaží nielen ako jednotlivec, ale tiež ako člen Kata Teamu v predvážaní synchronizovaného súborového cvičenia – 3 karatisti v zostave predvádzajú rôzne

kata-prvky, pričom sa hodnotí nielen technická úroveň prevedenia, ale aj synchronizácia tímu. Jeho snaha ako jednotlivca bola v sezóne 2015 odmenená víťazstvom Slovenského pohára a 3. miestom na Majstrovstvách Slovenska. V prebiehajúcej sezóne okrem domácich ocenení pridal 3. miesto v pohári SNP Banská Bystrica, 3.miesto Galanta karate cup, 3. miesto v medzinárodnej súťaže v Ostrave, odkiaľ si tiež priniesol 2. miesto v rámci súťaže Kata Teamov a ako tím zvíťazili aj na Veľkej cene Slovenska s medzinárodnou účasťou, čo však viacerých neprekvapilo, keďže jeho tím sa už druhý rok hrdí titulom Majster Slovenska. Toto všetko Robko dokázal nielen vďaka svojmu talentu a vytrvalosti, ale aj vďaka podpore svojej rodiny a okolia. Držíme mu palce, aby mal aj naďalej dobré podmienky na zdokonaľovanie sa v karate a želáme mu ešte veľa športových úspechov. **(mh)**

Školský výlet 9.A - Bratislava

Dňa 15.6.2017 sme sa ako žiaci 9. ročníka vybrali vlakom na koncoročný výlet spoločne s triednou pani učiteľkou Ivetou Hollou do nášho hlavného mesta - Bratislavy. Hneď po príchode sme navštívili prezidentský palác, v ktorom sa práve konal deň otvorených dverí. Stretnutie s našim prezidentom bolo pre nás veľkým bonusom, pretože sme nemali istotu, že sa tam v čase našej návštevy bude nachádzať. Po prehliadke krásneho interiéru paláca sme sa prešli nádhernou záhradou, odtiaľ sme cez historické centrum pokračovali do obchodného centra Europea, kde sme si každý nakúpili a oddýchli si na nábřeží. Po ceste domov sme si porozprávali svoje zážitky a zhodnotili výlet za najlepší.

žiačky 9.A

Až do rána bieleho...

Fašiangy alebo Mjasopust, ako sa toto obdobie v minulosti nazývalo, trvajú od Troch kráľov až do Popolcovej stredy, ktorou začína 40-dňový pôst pred Veľkou nocou. Práve v tomto čase mali ľudia možnosť sa dosýta zabaviť pred tým, ako začnú naplno prežívať pôstne

obdobie. V minulosti boli v tomto čase bežne rozšírené maškarné pochody ulicami alebo klasické tancovačky. V súčasnosti sa maškarné plesy tešia obľube skôr u detí, ktoré sa s nadšením premenia na svoje obľúbené postavičky. Maškarné plesy pre dospelých v posledných rokoch nie sú až také časté, no napriek tomu sa v sobotu 25. februára 2017 konal v poradí už druhý ročník Maškarného plesu pre dospelých v Drietome. Preplnená sála, vysmiatie tváre hostí, ale aj plný parket sú jasnou ukážkou pretrvávania tradičnej ľudovej kultúry v Drietome.

Organizátorom, Veselému Vidieku a OFK Drietoma, sa podarilo zorganizovať opäť nezabudnuteľnú a už tradičnú zábavu. V jej úvode sa predstavili všetky prítomné masky a veru bolo sa načo pozeráť. Komisia hodnotiaca kostýmy, ktorá bola zložená z náhodne vyžrebovaných hostí, mala pred sebou nelahkú úlohu a nikto jej ju ani trochu nezávidel.

Okrem tradičného hodnotenia masiek a tomboly organizátori posunuli latku o niečo vyššie a okrem jednej kapely nám do tanca hrali dve. Kapela Na Kolená sa osvedčila už na prvom ročníku Maškarného plesu pre dospelých a tento rok sme si mohli zakrepčiť aj na ľudovú nôtu v podaní LK Huncúti. Obe kapely zabezpečili nezabudnuteľnú zábavu, čoho výsledkom bol neustále plný parket zabávajúcich sa hostí, a to až do skorých ranných hodín.

Zábava, na akú sa nezabúda! - to by mohol byť slogan označujúci tento Maškarný ples pre dospelých. No aj napriek tomu organizátori poskytlí hosťom možnosť zvečniť svoje spomienky na originálnych fotografiách, ktoré si mohli vyhotoviť vo fotokútiku. O fotokútik bol veľký záujem, o čom svedčilo obrovské množstvo hostí, ktorí sa tam vystriedali. Zostáva len dúfať, že ani fotky, ani spomienky príliš nevyblednú a s rovnakým nadšením a v rovnako dobrej atmosfére sa spolu stretne opäť o rok, v poradí už na treťom ročníku Maškarného plesu pre dospelých v Drietome.

Veselý Vidiek a OFK Drietoma

IBA JEDEN NESTAČÍ

V minulosti stavali máje mládenci pred domami dievčat vhodných na vydaj. Nevie, kedy sa začala tradícia stavania jedného spoločného mája, rozhodne je to však počin, ktorý teší ochrancov prírody. A priznajme si, teší všetkých, pretože pri tej príležitosti sa spravidla zorganizuje ľudová veselica a zaháji sa v našej obci sezóna podujatí konaných pod holým nebom. Tento rok 30. apríl – teda deň stavania mája – padol na nedeľu a keďže je 1. máj štátny sviatok, mohli sme sa všetci zabávať do neskorej noci. Takmer súbežne prebiehalo stavenie mája v obci na futbalovom ihrisku a v najväčšej drietomskej osade Brúsnom pri zvonici. V Drietome sme opäť zvolili formu dobrovoľného zdobenia mája –

ďakujem všetkým ženským rukám, ktoré pomohli ozdobiť krásnu hustú májku. Tento rok bol špecifický aj tým, že sa májka zdobila počas futbalového zápasu – čo bolo nielen vidieť, ale vzhľadom na nepriemenné situácie pri bránke blízko mája aj dosť nahlas počuť, no koho by napadlo brať okrem stužiek aj špunty do uší pre deti? Pri stavaní mája spravidla vyhráva Drietomanka. Nakoľko sa domáca hudba bola schopná dostaviť na podujatie až podvečer a pôvodne plánovaný hudobný sprievod vplyvom neočakávanej udalosti vypadol, ocenili sme, že Brúsne malo stavenie mája trochu neskôr a tak sme si „ich“ hudobných hostí – mužskú spevácku skupinu Chotár z Hornej Súče – vypožičali aspoň na hodinku do Drietomy. Na ihrisku sa v čase stavania mája – teda okolo 16. hodiny - nachádzalo veľké množstvo zábavychtivých Drietoma-

nov, počasie prišlo a tak kto chcel, na Drietomanku si počkal. V Drietome máj vzhľadom na jeho výšku a hmotnosť stavalo iba zopár mužov novodobo tradične - žeriavom. To v Brúsnom sa chlapi pochlapili a máj postavili pekne historicky tradične – teda za pomoci vlastných síl (i síl starostu obce) a niekoľkých brvien. Potlesk za postavenie mája od prítomného osadenstva zožali obidva tímy. Máje stáli pevne, stužky viali vo vetre veselo, v Drietome sa jedli klobásky a párky, v Brúsnom výborný gulášik, popíjalo sa, tancovalo a spievalo sa - nie do rána bieleho, ale kým sily stačili a postupné nočné ochladzovanie dovolilo (v Brúsnom do 21:00, v Drietome do 22:30). A komu sa mánilo, ten sa zúčastnil stavania ďalších tradičných májov – na Ostrej Hôrke, v Žrnovom či na Žlabe.

(mh)